

«روزی از روزها روباهی احساس گرسنگی شدیدی کرد، پس پناهگاهش را در جست‌وجوی غذایی ترک کرد، بعد از تلاش بسیاری باغ انگوری یافت، پس از سوراخ دیواری از آن وارد مکان شد، سپس آنجا انگور بسیاری مشاهده کرد، فرصت را غنیمت شمرد و با حرص و طمع شروع به خوردن کرد تا این‌که باد کرد، پس هنگامی که خواست از سوراخ خارج شود نتوانست، در نتیجه چندروزی در باغ ماند، نخورد و ننوشید تا این‌که باد شکمش و حجمش کم شد. سپس توانست خارج شود پس از آن سوراخ عبور کرد. هنگامی که از باغ خارج شد اندوهگین به آن نگاه کرد و گفت: ای باغ! گرسنه وارد تو شدم و گرسنه از تو خارج شدم!»

۱. **گزینه ۱** «إغتتم»: فعل ماضی از باب افتعال - للغائب - مبنی - متعدی / فاعل آن ضمیر مستتر «هو».

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۲»: «مضارع» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «للمتکلم وحده - مرفوع» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «للمخاطب - لازم» نادرست‌اند.

۲. **گزینه ۴** «الخرج»: اسم - مفرد مذکر - جامد - معرب - معرف به ال - منصرف / مفعول به برای فعل متعدی «قصد» .

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «فاعل و مرفوع بالضمه» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «مشتق - فاعل و مرفوع» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «مشتق» نادرست است.

«آیا چیزی به نام اوقات فراغت وجود دارد؟! خیر! چرا که انسان زمانی که از کاری آسوده می‌گردد، به کار دیگری مشغول خواهد شد، اما فراغتی

که از آن سخن می‌گوییم، همان زمانی است که برای انسان، امکان دارد کاری که می‌خواهد انجام دهد را انتخاب کند، یا مجبور به انجام چیز خاصی نباشد و روش استفاده‌ی آن، از فردی به فرد دیگر تفاوت می‌کند، پس آیات و احادیث به اهمیت وقت در زندگی مسلمان و عدم تباه کردن آن در کارهایی که ما را از راه خیر دور می‌کنند، اشاره می‌نمایند؛ در زندگی مسلمان وقت فراغت - به معنی عدم کار - وجود ندارد و این (موضوع) ضرورتی را تأکید می‌کند که امکان ندارد بگوییم، این وقت در زندگیش خالی است و وظیفه‌ای برای دنیا یا آخرت در آن وجود ندارد، چرا که وقت یا عمر در زندگی مسلمان، از آن خداست و انسان مسئول آن است، پس او خواستار تخصیص دادن تمامی وقت به عبادت خداوند، به معنای عمومی و جامع آن در همه‌ی زمینه‌های زندگی می‌باشد، هر انسانی باید ارزش وقتی را که می‌گذرد، بشناسد و بداند که خداوند به خاطر آن، در روز قیامت، از او حسابرسی می‌نماید!»

۳. **گزینه ۳** بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «فاعله «الضرورة»» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «من باب تفعّل» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «فاعله «الضرورة»» نادرست است.

۴. **گزینه ۳** «خال»: (= خالی) اسم - مفرد مذکر - مشتق (اسم فاعل) - نکره - معرب - منقوص / خبر و مرفوع تقدیراً

«تنوع غذایی برای کامل کردن نیاز بدن به مواد لازم ضروری است. بدن انسان نیاز به مواد مختلف و ویتامین‌های متنوع دارد و این مواد در میوه‌ها و سبزیجات قرار داده شده است. به عنوان مثال لوبیا حدود ۲۷ درصد از پروتئینی را که همان اساس ساختن جسم است، دارا می‌باشد. یا از بزرگ‌ترین فایده‌های پیاز، همان جلوگیری از سرطان است، یا زیتون محتوی ویتامین D است که بچه‌ها با خوردنش از بعضی بیماری‌ها مانند ضعف در ساق‌ها محافظت می‌شوند و اما ما در خانه‌هایی زندگی می‌کنیم که خورشید وارد آن نمی‌شود، پس خوردن زیتون بر ما لازم است!»

۵. **گزینه ۲** بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «معرب» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «للمخاطبة و نائب فاعله «الفواکه»» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «مزید ثلاثی، لازم، مبنی علی السکون و فاعله» نادرست‌اند.

۶. **گزینه ۳** بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «مبتدا و خبره ...» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «ممنوع من الصرف» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «مشتق و صفة مشبّهه و مفعول به و منصوب» نادرست‌اند.

«در دریایی بزرگ یک ماهی زشت به اسم «سنگ ماهی» بود و ماهی‌ها از او ترس داشتند. او همیشه تنها بود. در روزی از روزها پنج تن از ماهیگیران تور بزرگی در دریا انداختند. ماهی در تور افتادند. صدای ماهی‌ها شنیده می‌شد ... کسی برای کمک نرفت! پس غمگین شد و با سرعت برای پاره کردن تور شتافت تا ماهی‌ها از آن خارج شوند ... بعد از کوششی بسیار موفق شد. پس همه فرار کردند، اما سنگ ماهی در تور افتاد و صیادان او را گرفتند. ماهی‌ها غمگین بودند؛ زیرا او به خاطر نجات آن‌ها در دام افتاد.

آن‌ها او را گرفتند، ولی او در آب انداخته شد، زیرا او بسیار زشت بود، پس از او ترسیدند ماهی‌ها به خاطر نجاتش خوشحال شدند و با لبخند به او نگاه کردند، پس فهمیدند که زیبایی درون بهتر از زیبایی برون است!»

۷. گزینه ۳ «تَخْرُجُ»: فعل مضارع - للغائبة - مجرد ثلاثی - لازم - مبنی للمعلوم - معرب / فعل منصوب بالفتحة و فاعله «الأسماك» و الجملة فعلية

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «مزید ثلاثی ... ، متعد و مجزوم» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: شکل مجرد این فعل لازم است و مجهول نمی‌شود.

گزینه‌ی «۴»: شکل مجرد این فعل لازم است و «فاعله ضمیر «هی» ...» نادرست است.

۸. گزینه ۱ «حزینات»: اسم - جمع سالم للمؤنث - مشتق و صفة مشبهة (مصدره: حزن) - نكرة - معرب - منصرف / خبر «كانت» المفرد و هی من النواسخ و منصوب بعلامة فرعية للإعراب

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۲»: «صفة و منصوب بالتبعیة للموصوف» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «ممنوع من الصرف» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «بعلامة أصلية للإعراب» نادرست است.

«انسان قانع گنجی دارد که تمام نمی‌شود. و این یک وحی به داود علیه‌السلام است «بی‌نیازی را در قناعت قرار دادم درحالی که ایشان آن را

در فراوانی ثروت می‌جویند پس آن را نمی‌یابند»

و فرد قانع نسبت به چیزی که مالکش نباشد حریص نیست و بیش‌تر از دیگری برای خود نمی‌خواهد. علاوه بر این؛ به خاطر زر و زیور دنیا یا آنچه در دستان دیگران است، احساس اندوه نمی‌کند.

اما فرد بسیار آرمند پس او گرسنه‌ای است که هرگز سیر نمی‌شود! آزمندی و حرص نسبت به چیزی که نفس آن را دوست دارد فقر است، و بنده، آزاد است هنگامی که قانع باشد و آزاد، بنده است وقتی که طمع می‌ورزد!

و سرانجام انسان باید از «حرص زیاد» اجتناب کند و این بالاترین درجات طمع انسانی است که برای خویش زیاد را می‌خواهد و برای غیر خودش اندک را!

۹. گزینه ۳ بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «معرب» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «فاعله «الغنی»» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «لازم» نادرست است.

۱۰. گزینه ۳ بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «مزید ثلاثی من باب إفعال» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «الضمیر البارز» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «لازم» نادرست است.

۱۱. گزینه ۲ بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «معرف بالإضافة» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «منصرف» و «صفة و منصوب» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «صفة ... بالتبعیة» نادرست است.

«به درستی که خداوند انسان را به شکلی آفرید که برای او ممکن نیست تنها و دور از دیگران زندگی کند و به خاطر آن انسان باید در یک مجموعه‌ای زندگی کند که از افرادی تشکیل شده است تا همدیگر را برای حقیقت زندگی بشناسند و از مهم‌ترین علت‌هایی که این ارتباط را بین

افراد جامعه استحکام می‌بخشد همان راستی است که موجب ایجاد دوستی بین آن‌ها می‌گردد و در این زندگی گروهی، انسان دوست واقعی را می‌شناسد که وقتی اشخاص دیگر از او دور می‌شوند او به سویش می‌آید. هر انسانی که یک دوست واقعی دارد، خداوند نعمتی خاص به او بخشیده

است و این توجه‌ای از او (خداوند) به او (انسان) است. بدان که دوستی از طرف مردم مانند سلامت انسان است و تو ارزش کمیاب آن را احساس نمی‌کنی، مگر وقتی که آن را از دست بدهی، به خاطر آن، پس دوست واقعی خود را حفظ کن که تو را در هنگام سختی‌ها می‌شناسد و به تو

کمک می‌کند که به سوی کمال و موفقیت بالا بروی در حالی که او خوشحال می‌شود آن‌گاه که تو در زندگی‌ات به اهداف و الایت می‌رسی!»

۱۲. گزینه ۳ بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «فاعله «الإنسان»» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «مجزوم» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «متعدّ - مرفوع» نادرست‌اند.

۱۳. گزینه ۲ بررسی موارد در سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: «صفة مشبهة - ممنوع من الصرف - مضاف‌الیه» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «منصوب بالفتحة» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «معرف بالإضافة - مرفوع» نادرست‌اند.

۱۴. گزینه ۴ حرکت‌گذاری صحیح عبارت: الراضی عن نفسه غیر محبوب لأنّ الناس لا یحبون الراضی عن نفسه"

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

(۱) «محبوب» نادرست است و باید تنوین بگیرد «محبوب» زیرا هیچ دلیلی برای نپذیرفتن تنوین ندارد. «الراضی» نادرست است و باید با اعراب اصلی منصوب بیاید زیرا در نقش مفعول به آمده است و اسامی منقوص در حالت نصبی اعرابشان اصلی است.

(۲) «یحبون» نادرست است و شکل صحیح آن «یحبون» است زیرا فعل مضارع للغائبین نون فتحه‌دار دارد (مرفوع با ثبوت نون اعراب) و الراضی نادرست است و شکل صحیح آن الراضی است.

(۳) «الراضی» نادرست است، اگرچه نقش مبتدا و مرفوع دارد ولی چون اسم منقوص است، علامت رفع آن تقدیری می‌باشد. «محبوب» به صورت «محبوب» صحیح است.

۱۵. گزینه ۳ حرکت‌گذاری صحیح عبارت: «نَحْنُ نَرَى الْجِبَالَ وَ نَحْسَبُ أَنَّهَا جَامِدَةٌ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ.»

الْجِبَالَ: صحیح است زیرا در نقش مفعول به آمده پس باید منصوب باشد (رد گزینه ۱)

مَرَّ: صحیح است زیرا در نقش مفعول مطلق نوعی آمده است بنابراین باید منصوب باشد (رد گزینه ۲)

جَامِدَةٌ: صحیح است زیرا خبر آن محسوب می‌شود پس باید مرفوع باشد. (رد گزینه ۱)

نَرَى: صحیح است زیرا در صیغه متکلم مع‌الغیر است پس باید عین الفعل آن منصوب باشد (رد گزینه ۴)

۱۶. گزینه ۱ حرکت‌گذاری صحیح عبارت: الْحَسَنَاتُ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ، فَالْمُسْلِمَاتُ يَعْمَلْنَ الْحَسَنَاتِ.

الحسنات: مبتدا و مرفوع / يذهب: خبر و محلاً مرفوع / السيئات: مفعول به و منصوب به اعراب فرعی كسره / المسلمات: مبتدا و مرفوع / يعملن: خبر و محلاً مرفوع / الحسنات: مفعول به منصوب با كسره فرعی یا بنایی

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

(۲) «السيئات» صحیح است، زیرا در نقش مفعول به است و چون جمع مؤنث سالم است منصوب به كسره با اعراب فرعی آمده است.

(۳) «يذهب» صحیح است، زیرا فعل مضارع از ثلاثی مزید من باب «أفعال» است و همچنین «السيئات» صحیح است.

(۴) «السيئات» و «الحسنات» صحیح هستند، زیرا هر دو در نقش مفعول به و منصوب به اعراب فرعی كسره باید بیایند زیرا جمع مؤنث سالم هستند.

۱۷. گزینه ۴ «لَمَّا شَعَرَتْ التَّمَلُّةُ بِالرُّطُوبَةِ أَخْرَجَتْ الْحُبُوبَ وَ نَشَرَتْهَا حَتَّى لَا تَفْسُدَ.»

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

شَعَرَتْ: فعل ماضی للغائبة است و مبنی للمعلوم است، دقت کنید كسره ای که بر ضمیر «ت» است، كسره‌ی عارضی می‌باشد (رد گزینه‌ی ۱) / التَّمَلُّةُ: فاعل و مرفوع / بِالرُّطُوبَةِ: جار و مجرور / أَخْرَجَتْ: فعل ماضی للغائبة و مبنی للمعلوم (فاعل آن «هی» مستتر می‌باشد به «التَّمَلُّةُ»

برمی‌گردد). (رد گزینه‌ی ۳) / الْحُبُوبَ: مفعول به و منصوب (رد گزینه‌ی ۱) / نَشَرَتْ: فعل ماضی للغائبة و مبنی للمعلوم (رد گزینه‌ی ۳) / حَتَّى لَا تَفْسُدَ: فعل مضارع منصوب، للغائبة (رد گزینه‌ی ۲) توجه: فعل «شَعَرَتْ» برای راحت خوانده شدن چون حرکت آخر آن ساکن است - می‌گیرد.

زیرا فعلی که آخر آن ساکن باشد و اسم بعد از آن ال داشته باشد آن سکون به كسره تبدیل می‌شود.

۱۸. گزینه ۲ حرکت‌گذاری صحیح عبارت:

«أَمَنْتُ بِالْخَالِقِ لَمَّا رَأَيْتُ حَرَكَاتِ الْبَدْرِ بَيْنَ النَّجُومِ وَ دَاخِلِ الْغُيُومِ!»

«حركات» در نقش مفعول به آمده است بنابراین باید منصوب باشد ولی چون جمع مؤنث سالم است اعرابش فرعی به كسره است. ← «حركات» و همچنین چون مضاف واقع شده نباید تنوین بگیرد. (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

«بین» در نقش مفعول فيه آمده است بنابراین باید منصوب باشد (رد گزینه‌ی ۱)

«داخل» در نقش معطوف و به تبعیت از بین باید به حالت نصبی بیاید. (رد گزینه‌ی ۳)

«أمنت» فعل متکلم‌وحده و ثلاثی مزید باب إفعال است و بر وزن «أفعل» آمده است. بنابراین «أمنت» صحیح می‌باشد. (رد گزینه‌ی ۴)

۱۹. گزینہ ۳ حرکت گذاری صحیح عبارت:
«إِنْ صَادَقْتَ الْأَشْرَارَ تَكُنْ وَاحِدًا مِنْهُمْ لِأَنَّ الْمَرْءَ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ!»

- «دین» چون مضاف واقع شده است نباید تنوین بگیرد ← «دین» (رد گزینه ۱)
 «الأشْرار» در نقش مفعول به آمده است بنابراین باید منصوب باشد ← «الأشْرار» (رد گزینه ۲)
 «أن» چون حرف شرط است باید به صورت «إن» باشد. (رد گزینه ۲)
 «خلیل» در نقش مضاف الیه آمده است پس بنابراین باید مجرور باشد ← «خلیل» (رد گزینه ۱)
 «المرء» در نقش اسم آن آمده است بنابراین باید منصوب باشد «المرء» (رد گزینه ۴)
 ۲. گزینه ۲ حرکت گذاری صحیح عبارت: تَقَعُ مَدِينَةُ أَصْفَهَانَ فِي مَرْكَزِ إِيرَانَ وَ هِيَ مَدِينَةٌ مَشْهُورَةٌ فِي الْعَالَمِ

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

- ۱) «مَرْكَزِ» نادرست است زیرا به کلمه «أیران» اضافه شده است پس نباید تنوین بگیرد و «دوَمَى» نیز نادرست است، زیرا دلیلی برای نپذیرفتن تنوین ندارد به همین خاطر شکل صحیح آن «المَدِينَةُ» است.
 ۳) «أَصْفَهَانَ» نادرست است زیرا اسم غیرمنصرف است که در نقش مضاف الیه آمده پس باید به صورت مجرور به اعراب فرعی فتحه بیاید پس «أَصْفَهَانَ» شکل صحیح آن است.
 ۴) «العَالِمِ» نادرست است زیرا «العَالِمِ» به معنای «دانا» است در صورتی که سؤال احتیاج به «العَالَمِ» یعنی جهان دارد.